UFO

NOIEMBRIE 1979

3

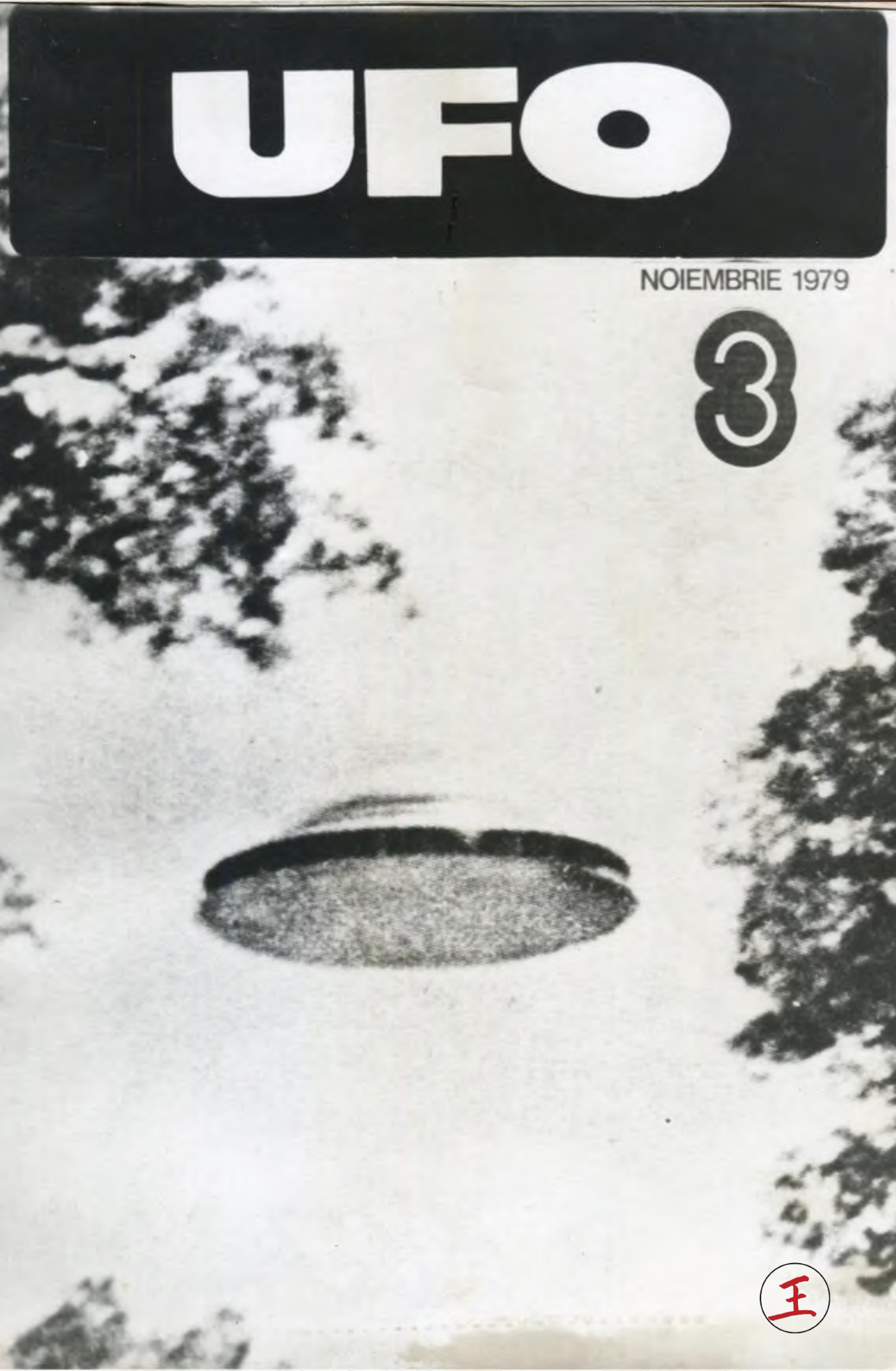

UFO

VOL. 1, Nr.3, 1979

SUMAR

- UFO-LOGIA, STIINTA COMPLEMENTARA ? .....pag. 3
  de Yves Richer
- OZN - IN ATENTIA ORGANIZATIEI NATIUNILOR UNITE .....pag. 5
  de Mihai H. Danciu
- SINDROMUL CAMUFLAJULUI (3).....pag. 9
  de J. Delair - trad. şi adaptare Augustin Moraru
- UMMOAELEWE (1) .....pag. 13
  trad. în rom. Sorin B. Lazăr
- BRAZILIA IN DURERILE MARII LOVITURI .....pag. 18
  trad. în rom. Dumitru Besnea
- MATERIE - RATIUNE - SUPRARATIUNE .....pag. 21
  de Tiberiu A. Topor
- INFORMATII

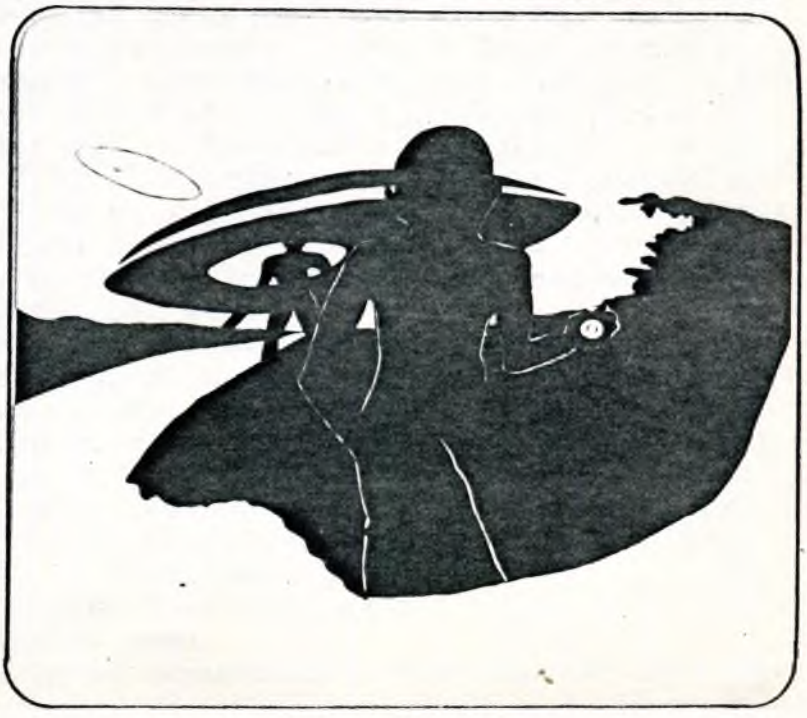

RUFOR

EDITORIAL

UFO-logia, ştiinţă complementară ?

După apariţia spectaculară a filmului " Close Encounters of the Third King" (Intîlnire apropiată de tipul III) ar realizatorului Steven Spielberg şi în urma interesului imens manifestat de marele public faţă de fenomenul OZN, reţeaua americană CTV înscria în curînd în orarul său o emisiune săptămînală de o oră întreagă consacrată OZN-urilor şi a martorilor lor.

"Project UFO" este titlul acestei emisiuni care a început în 19 februarie, ea îşi scoate documentaţia sa chiar din rapoartele oficiale ale Forţelor Armate Americane, rapoarte ce au fost la originea faimosului proiect "Blue Book".

Este bine de a se aminti că acest proiect "Blue Book" a fost încheiat în anul 1969 de secretarul de Stat al Forţelor Aeriene, Robert C. Seamons, în urma concluziilor emise de Comitetul Condon,stabilit de un grup de cercetători de la Universitatea din Colorado şi condus de fizicianul Edward Condon, în contul Forţelor Armate Aeriene.

Un fapt interesant de notat (cel puţin după informaţiile date de T.V.HEBDO cu privire la această tele-serie), este că unul din producătorii ei W. Coleman, colonel în retragere, a activat timp de 9 ani ca director de unitate specială însărcinată cu proiectul "Blue Book".

Ce trebuie să gîndească acum în urma presiunii progresive a diverselor cercuri de a lua subiectul OZN în centrul unui viu interes ? Care pot fi cauzele reale a luării la cunoştinţă din partea lui ?

Nu încape nici o îndoială că creşterea observaţiilor la un nivel mondial, ca şi luarea de poziţie a oamenilor de ştiinţă interesaţi de studiul problemei, nu face decît să crească o nouă apropiere a fenomenului OZN la toate nivelele: sociale,ziaristice, culturale, etc.

In Franţa, de curînd, Centrul Naţional de Studii Spaţiale, a creat un grup de studiu al fenomenului numit G.E.P.A.N., sub direcţia foarte distinsului Claude Poher, şeful diviziei "Stiinţă", la Centrul Spaţial de la Touluse. Mai bine este de amintit că în 1974, Ministerul Francez al Armatelor şi Cercetării, prin ministrul său Robert Galley, afirmă că din 1954, la Ministerul Armatelor, există o secţie aparte de studii asupra tuturor fenomenelor aeriene neidentificate.

Sub creşterea continuă a observaţiilor de OZN-uri, care rezistaseră la toate interpretările date, clasîndu-le în ordinea fenomenelor naturale, astronomice, meteorologice şi chiar psihologice, ministrul Galley decise de a trimite aceste rapoarte C.N.E.S.-ului (Centrul Naţional de Studii Spaţiale) unde Claude Poher, după un studiu aprofundat al subiectului, declară :"Sîntem în prezenţa unui fenomen real observat de martori, care nu poate fi explicat prin nici un fenomen observabil pe cer."

UFO-logia a cunoscut o foarte lentă progresie spre acceptarea sa pe lîngă comunitatea ştiinţifică, pentru cauze de obscurantism care n-au făcut decît să întreţină o polemică nocivă la orice apropiere ştiinţifică.

Astăzi, asistăm la naşterea unei structuri metodice, de organisme serioase de anchetă. CENTER FOR UFO STUDIES, situat la Northfield, în Illinois şi condus de expertul numărul 1 pentru proiectul "Blue Book" al Forţelor Armate, Dr. Allen J. Hynek, este un exemplu izbitor.

Reunind oameni de ştiinţă ataşaţi unor diverse discipline (astronomie, fizică, psihologie), acest grup simbolizează graniţa unei apropieri noi de fenomen, atît de dorită în ultimul timp.

Timpul "vînătorii de vrăjitoare" este înlăturat pentru totdeauna. Acolo unde militarul a eşuat, ştiinţa contemporană poate să permită să se întrevadă reuşite. Care va fi deznodămîntul acestei cercetări ? Putem spera să înţelegem într-o zi natura exactă a OZN-urilor ? UFO-logia va fi o reînoire "copernicianã" ? Vom trăi acele clocotirm profunde ce au marcat epoca lui Copernic, Galileu, Newton ?

Si dacă s-ar dovedi că ipoteza vizitei planetei noastre de către inteligenţe extraterestre este cea mai probantă...? Atunci, cred personal că din acest moment, dar numai în acest moment bine precizat, adevărata "aventură cosmică" va începe pentru om.

Dacă te gîndeşti bine, se poate ca Michel Aimé, cercetător şi UFO-log francez, să fi avut dreptate afirmînd într-un interviu acordat ziaristului Jean-Claude Bourret că ,"UFO-logia va fi înainte de un secol principala noastră sursă de cunoştinţe, cel puţin în fizică, şi poate în psihologie în sensul cel mai general de "Stiinţă a Gîndirii". Vreau să subliniez aici importanţa UFO-logiei într-o ştiinţă cu mult mai importantă decît fizica şi psihologia, care este epistemologia, sau critica cunoaşterii.

UFO-logia va provoca un adevărat "cutremur de pămînt", un cataclism în acest domeniu, obligînd raţiunea noastră, instinctul nostru raţional, sursa unică a oricărei certitudini, să înfrunte fenomenele ce depăşesc natura şi astfel să se acomodeze la completa sa relativitate.

Hei, da ! Este Copernic, dar în rău !

Copernic ne-a obligat să admitem că corpul nostru nu este în centrul Universului. OZN-urile ne arată că gîndirea noastră nu este nici ea.

"Inteligenţa noastră ţine de ordinul lucrurilor inteligibile la acelaşi rang, ca corpul nostru în întinderea naturii" (Pascal)

Am numit această gîndire a lui Pascal "principiul banalităţii".

Terra nu este decît un fir de nisip imperceptibil în imensul Univers. Intr-un sens este demoralizant. Dar pe de altă parte, a discerne, a ghicii deasupra noastră o gradaţie psihică, poate fără margini,aceasta schimbă întregul tot. Este ceea ce cred personal.

"Ca şi universul fizic, acel al gîndirii este poate infinit."

Yves Richer

O.Z.N.-urile IN ATENTIA ORGANIZATIEI NATIUNILOR UNITE

"... după războiul din Vietnam, problema cea mai importantă şi care trebuie adusă în faţa Organizaţiei Naţiunilor Unite o reprezintă OZN-urile."

U Thant - secretar general al ONU

Cuvintele regretatului secretar general al ONU, U Thant, mai sînt încă vii în memoria celor care au crezut că a sosit momentul ca cel mai mare forum mondial, cunoscut sub numele de Organizaţia Naţiunilor Unite, să se ocupe de una dintre cele mai serioase probleme, cum este cea a OZN-urilor, în vederea stabilirii raportului real ce există între noi, pămîntenii, şi alte fiinţe din Univers.

Deşi în lumea savanţilor şi a politicienilor problema OZN nu a căpătat o accepţie totală, ea totuşi a reuşit să atragă atenţia într-o oarecare măsură, Organizaţiei Naţiunilor Unite încă din anul 1965.

De la acel neuitat 24 iunie 1947, cînd Kenneth Arnold a observat şi filmat o escadrilă de OZN-uri care zburau deasupra lui Mount Rainer, trecuseră mulţi ani. De atunci, în întreaga lume au fost semnalate asemenea obiecte. Urmare acestor evenimente aproape în întreaga lume au luat fiinţă diverse grupări şi organizaţii care şi-au propus rezolvarea dificilul studiu asupra OZN-urilor. Faptul că în foarte multe cazuri fusese implicat personalul militar al forţelor armate a dus ca problema OZN să fie transferată pentru un lung timp în sfera cercetărilor strict-secrete.

In aceste condiţii forurile superioare ale Air Force au iniţiat o serie de proiecte care aveau drept scop stabilirea originii acestor obiecte zburătoare neidentificate şi de a observa dacă ele prezintă un pericol pentru actuala civilizaţie. Proiectele purtau denumiri codificate şi adevărata activitate se desfăşura cu "uşile închise". Secretismul care înconjura problema OZN nu putuse aduce linişte în rîndurile populaţiei, care era din ce în ce mai alarmată datorită frecvenţei crescînde a acestor stranii obiecte în spaţiul aerian terestru.

Pentru o mai bună informare, secretarul general ONU, U Thant a propus în anul 1965 delegaţilor diverselor ţări să supună la vot înfiinţarea unui proiect de cercetări, care să aibă un caracter global. Din păcate "UFO - Projekt GLOBUS" nu primise numărul necesar de voturi pentru a fi pus în aplicare, astfel, că la acest nivel problema nu mai putea fi discutată.

După acest eşec, organizaţia condusă de C. VonKeviczky, cunoscută sub numele "Intercont. UFO Research & Analytic Network"(ICUFON), a adresat secretarului general ONU, U Thant, o scrisoare datată 9 decembrie 1969, prin care solicita ca ONU să intreprindă o cercetare în direcţia folosirii spaţiului cosmic în scopuri paşnice şi înfiinţarea unui proiect privind o strategie globală, în cazul unei posibile invazii a unor fiinţe inteligente extraterestre.

Cum însă în lume, proiectul Colorado condus de omul de ştiinţă Edward U Condon, cunoscut şi sub denumirea de "Raportul Condon", începuse să facă nenumărate "victime" în rîndul cercetătorilor şi savanţilor prin plasarea întregului fenomen OZN în sfera fantasticului izvorît din subconşientul oamenilor, toate încercările de reabilitare duse de ICUFON au rămas mult timp fără nici un efect.

Valul de OZN-uri care se abătuse asupra globului terestru în anul 1973 a făcut posibilă reactualizarea propunerilor făcute la ONU de U Thant.

La 17 aprilie 1974, ICUFON prezintă la ONU un nou proiect care se referea la înfiinţarea unei Universităţi ONU în vederea cercetării fenomenului OZN.

Dr. Victor José Delascio, din Caracas/Maiquetia, a propus secretarului general ONU crearea unei Universităţi de Drept cosmic în vederea stabilirii viitoarelor relaţii între Terra şi fiinţele inteligente din Univers.

Din păcate, aceste două proiecte nu au fost aprobate datorită faptului că ONU nu dispunea de fonduri necesare.

In anul 1975 în arena OZN - ONU îşi face apariţia reprezentanţii micului stat Grenada. Sir Eric M. Gairy, prim ministru al Grenadei, susţine în faţa celei de a 30 sesiuni ONU, la data de 7 octombrie 1975, o amplă cuvîntare asupra necesităţii cercetării unor stranii fenomene ce se petrec în lume, printre aceste figurînd fenomenul OZN.

Urmare discuţilor ce au urmat au rezultat următoarele :

Chemarea tuturor naţiunilor, din această lume, la o recunoaştere unanimă a faptului că Pămîntul nu este singurul loc din acest Univers locuit de fiinţe inteligente, că oamenii trebuie să fie informaţi asupra tuturor datelor OZN şi a altor fenomene rămase deocamdată inexplicabile.

Intensa activitate depusă de delagaţia Grenadei la ONU a dat un alt caracter fenomenului OZN şi anume că faptele adunate de-a lungul a peste trei decenii pledează pentru ipoteza că în spatele acestor manifestări insolite se ascunde o forţă inteligentă a cărei origine pare a fi extraterestră.

"Primul Congres Internaţional OZN" ţinut între 17 - 24 aprilie 1977, la Acapulco, Mexico, reuneşte un număr de 400 de cercetători şi autori de lucrări OZN din întreaga lume. Rezoluţia dată, după terminarea lucrărilor, cuprinde printre altele şi rolul hotărîtor pe care îl va avea ONU .

La 7 octombrie 1977, primul ministru al statului Grenada, Sir Eric M. Gairy, face un nou apel la ONU în vederea punerii în discuţie fenomenul OZN la una din şedinţe.

Secretarul general ONU, Kurt Waldheim, înaintează propunerea statului Grenada Comitetului Politic Special. Astfel, între 28 - 30 noiembrie 1977, în cadrul celei de a 32 sesiuni ONU, în şedinţa Comitetului Politic Special se analizează tema propusă.

Din partea statului Grenada a luat cuvîntul Sir Eric M. Gairy şi Dr. Wellington Friday.

Documentul GA/HA/1431 din 28 noiembrie 1977 cuprinde 10 puncte cu privire la cercetarea fenomenului OZN pe plan mondial. In document se arată concluzia la care s-a ajuns în urma dezbaterilor celor 16 reprezentanţi la Congresul Internaţional OZN de la Acapulco. Dr. W. Friday a arătat că fenomenul OZN este un fenomen fizic şi pare a fi de natură extraterestră. Este necesar, în acest sens, a se depune tot efortul pentru a aduce în lume pacea şi înţelegerea între popoare pentru a favoriza în mod pozitiv viitoarele contacte dintre pămînteni şi fiinţele inteligente venite din spaţiul cosmic. De asemenea, s-a arătat o serie de implicaţii de ordin psihic şi social care a avut loc în urma nenumăratelor contacte.

Un punct central a constituit menţionarea rezoluţiei de la

Congresul Internaţional OZN de la Acapulco şi Congresul Intercontinental OZN de la Mainz/ RFG din anul 1967, care fusese adresată la ONU în vederea analizării ei la cel mai înalt nivel.

Al doilea document ONU, GA/AH/1433 din 30 noiembrie 1977, cuprinde 5 puncte şi ele se referă la adoptarea unei rezoluţii ONU cu privire la proiectul de cercetare a fenomenului OZN. Rezoluţia Comitetului politic special ONU, document A/SPC/32/L 20, a fost împărţită tuturor membrilor participanţi la cea de a 37 şedinţă, a celei de a 32 sesiuni ONU.

Urmare celor două şedinţe din anul 1977 s-a stabilit ca anul 1978 să fie declarat ca an al UFO-logiei în vederea stabilirii unui program internaţional de cooperare privind studiile şi cercetările din domeniul OZN.

Pentru o mai bună desfăşurare a lucrărilor celei de a 35 şedinţe a Comitetului politic special, la cea de 33 sesiune ONU, pentru dezbaterea rezultatelor obţinute, delegaţii statului Grenada au invitat la participarea dezbaterilor o serie de oameni de ştiinţă interesaţi ca Dr. J. Allen Hynek, Dr. J. Vallée, Lt.col.Larry Coyne, astronautul Gordon Cooper şi Dr. Stanton Friedman.

La data de 27 noiembrie 1978 are loc la ONU cea de-a 35-a şedinţă a Comitetului politic special avînd ca temă dezbaterea problemei OZN conform cererii delagaţiei statului Grenada.

Sedinţa de lucru a fost deschisă de Dr. RODOLFO PIZA ESCALANTE din Costa Rica, care a citit documentul prezentat comitetului de către primul ministru al statului Grenada, Sir Eric M. Gairy.

Sir ERIC M GAIRY a adus la cunoştinţă adunării ONU mai multe evenimente din lume în care este implicat fenomenul OZN. Recentul caz petrecut în Australia în luna octombrie 1977, dispariţia unui avion de tip CESSNA 182,avînd la bord un pilot cu experienţă, în momentul întîlnirii cu un OZN, este încă o dovadă că în spatele acestui fenomen stau forţe inteligente. S-a făcut din nou un apel la necesitatea cooperării pe plan mondial al oamenilor de ştiinţă, pentru a se stabili care este natura şi originea OZN-urilor.

In continuare, vorbitorul, a arătat că pînă în prezent s-au înregistrat mii de cazuri. Aceste cazuri, în număr de aproape 6.000 au fost stocate în UFOCAT (computer specializat pentru cazuri OZN), pentru a servi în viitor la uşurarea tragerii concluziilor referitoare la fenomenul OZN.

Dr. WELLINGTON FRIDAY, care a fost următorul vorbitor, a subliniat, în cuvîntarea lui, rolul pe care l-a avut primul ministru al statului Grenada în readucerea temei OZN în cadrul marelui forum la ONU.

Dr. J. ALLEN HYNEK, a arătat că iniţiativa curajoasă a reprezentanţilor statului Grenada este demnă de lăudat, că într-adevăr este momentul ca fenomenul OZN să fie studiat şi cercetat la un nivel global. El a subliniat că în Statele Unite s-a efectuat un sondaj de către Institutul Gallup pentru a putea vedea care este actuala opinie a populaţiei americane în raport cu problematica OZN. Rezultatul sondajului a fost că 57 % din populaţia chestionată a dat un răspuns afirmativ în ceea ce priveşte realitatea fenomenului OZN. Dr. A. Hynek a arătat că introducerea tematicii OZN în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite, facilizează mecanismul studierii tuturor informaţilor existente în întreaga lume în acest domeniu.

Dr.JACQUES VALLEE, autor a nenumărate studii privind cercetarea fenomenului OZN, a considerat că este necesară cunoaşterea tuturor implicaţilor ce se vor naşte în urma viitoarelor contacte cu fiinţe inteligente venite din alte lumi. El a sugerat ONU-lui că aceste contacte vor avea ca rezultat modificarea întregului sistem mondial actual, că este posibil naşterea a unui nou concept politic, de unificare a statelor pe planeta noastră. Nenumăratele studii au arătat că de-a lungul întregii istorii a omenirii au

Photo courtesy UNITED NATIONS/Y. NAGATA

Dr. Jacques Vallée addresses the Assembly Behind Dr. Vallée is Sir E. Gairy, and behind him, Dr. J. Allen Hynek.

UFO DEBATE

existat aceste contacte între oameni şi fiinţe inteligente din alte lumi.

Lt.Col. LARRY COYNE a relatat în faţa întregii adunări ONU strania întîmplare petrecută la 18 octombrie 1973 cînd zbura cu un elicopter între localităţile Columbus şi Cleveland, Ohio. Din descrierea făcută, L. Coyne a arătat că OZN-ul, care a jucat un mare rol în această întîmplare, era un obiect solid metalic, avînd o structură simetrică şi dimensiuni 50 - 60 de picioare (30 - 40 m). In timpul întîlnirii, a spus vorbitorul, toate aparatele de bord ale elicopterului s-au defectat, ele revenind la normal după dispariţia fenomenului. Acest fapt a dus la ideea că fenomenul OZN este un fenomen legat de un element inteligent.

După dezbaterea acestor discuţii au fost prezentate auditorului o serie de probe fotografice şi filme care prezintă cele mai concludente probe OZN.

La data de 8 decembrie 1978, în cadrul celei de a 47 şedinţe a Comitetului politic special, la cea de a 33 sesiune ONU se reia tematica OZN şi a supune aprobării rezoluţia privind infiinţarea unui proiect de cercetare pe plan global al fenomenului OZN.

Documentul ONU, GA/AH/1490 din 8 decembrie 1978 ne prezintă şedinţa de lucru a membrilor şi invitaţilor.

Rezoluţia, document A/SPC/33/L.20, cheamă toate statele lumii interesate să sprijine această acţiune şi să înainteze prin toate organizaţiile de studii OZN date necesare pentru a fi prelucrate la nivelul cel mai înalt. Datele urmînd a fi trimise pînă la data de 30 aprilie 1979.

Mihai H. Danciu

O.Z.N. SURVOLIND IN VECINATATEA O.N.U.

SINDROMUL CAMUFLAJULUI O.Z.N.

(partea III-a)

41.) Mult mai aproape de epoca noastră găsim rapoarte ce ne pun în încurcătură prezentînd ciudate corpuri noroase, ca de exemplu cel văzut pe 7 august 1961 - un nor în formă de trabuc care a fost văzut lansînd 20 sau mai multe obiecte mici, în timp ce trecea deasupra ţinutului Heaton, Stockport, Greater Manchester.

42.) Pe data de 14 octombrie 1961, ora 5.30, Dl. şi D-na Burson din Sunset, Utah, SUA, au urmărit împreună cu doi locuitori ai oraşului 2 obiecte stranii, pe care le-au descris ca nişte "grămezi de bumbac umflate" şi care au trecut pe deasupra localităţii în direcţia Est.

Aceste corpuri erau unite între ele printr-un "lung material fibros" fiind urmate după un scurt timp de o pereche de obiecte plate în formă de disc.

In ziua următoare alte două obiecte "pufoase" au trecut deasupra aceleaşi localităţi cu o mare viteză şi în aceeaşi direcţie.

43.) Intr-o noapte a lunii noiembrie, Dl. I.F.Burrows din Manchester împreună cu alţi martori au văzut o formă de nor neobişnuit situat în stînga Lunii. In mijlocul acestuia se putea vedea un obiect în formă de sabie şi un alt obiect argintiu ce se mişca ca un submarin - de 7 cm măsurat la lungimea braţului - care ieşise din "mînerul sabiei". După aproximativ 35 de minute acest obiect şi forma de nor a dispărut în noapte.

Puţin mai tîrziu, a fost văzut un obiect similar, în formă de submarin, mult mai mic însă care a traversat cerul, însă pe un alt traseu.

44.) Pe data de 10 noiembrie 1961 un ciudat nor gri-închis a trecut pe deasupra localităţii Vukovar, în Croaţia, Jugoslavia şi care a cauzat întreruperea curentului de la o staţie de radio locală dar şi aprinderea misterioasă a cîtorva lămpi de sodiu ce se aflau depozitate în rafturile unei clădiri.

45.) Cu puţin înainte de luna mai 1965, o doamnă se afla în vacanţă la o vilă aflată pe vîrful unei faleze lîngă Sydney, New Wales şi care a urmărit între orele 17.30 şi 18.00 un frumos nor staţionar colorat trandafiriu. La ora 19.00 s-a uitat din nou şi a fost uluită văzînd că norul începe să se mişte spre cîteva stînci aflate la baza falezei. Cînd norul ajunse aproape şi coborî mai jos de nivelul de observare al ochilor, ea a putut să vadă,spre surprinderea ei, că norul conţinea un obiect rotund alb avînd o bază terminată într-un vîrf ascuţit,de aproape trei picioare lăţime. Obiectul emitea vapori de culoare cenuşie prin găuri aflate în exteriorul său, astfel, învăluind complet porţiunea superioară a obiectului într-un nor de culoare roz. In timp ce obiectul cobora se putea auzi un zgomot asemănător unui motor electric; de asemenea s-a putut observa o scară care ieşea la partea inferioară a obiectului. Un ocupant, asemănător cu un om, a coborît pe această scară şi s-a aşezat pe una din trepte. Din acea poziţie el a emis o puternică lumină spre mare, în jos, ca şi cum ar fi căutat un anumit lucru. Scurt timp după aceasta o flacără strălucitoare s-a înălţat mai

desparte, în largul mării şi aproape imediat scara şi ocupantul aflat încă pe ea, s-au retras în obiect care a zburat în direcţia flăcării.

Martorul a putut distinge o formă alungită în apă, aproximativ unde fusese emisă flacăra. Cînd OZN-ul a ajuns la acest obiect, amîndoi, el şi forma alungită au dispărut într-o "flacără strălucitoare trandafirie" sub apa mării.

46.) Intr-o seară în aprîlie 1966, D-ra Susan Everett a văzut mai multe "mingi pufoase" albe traversînd cerul de la un capăt la celălalt pe lîngă Battlesbury Wiltshire la o înălţime mică deasupra pămîntului. Ele nu au putut fi niciodată explicate în mod satisfăcător dar se pot compara, în primul rînd, cu obiecte similare observate cu 5 ani în urmă, care zburau deasupra localităţii Sunset, Utah.

47.) Evoluţia misterioasă a norilor roz sugerează un model distinct în cadrul acestor numeroase evenimente extraordinare pentru un altul petrecut în noaptea de 11 spre 12 septembrie 1967 deasupra localităţii Mair, Stoke-on Trent Staffordshire. Asemenea norilor, mai sus menţionaţi, acesta de asemenea nu a fost identificat în mod satisfăcător, fapt că a rămas un mister.

48.) Pe data de 6 iulie 1968 numeroşi oameni au raportat urmărirea unui nor circular care avea o comportare neobişnuită în zborul său deasupra mai multor localităţi din Africa de Sud,incluzînd Vryburg, Bloemfontein, Heilbron, Stilfontein, în apropiere de Vagerfanten, Thabazimbi, Bethlehem, Brandfort şi Abrahamskaal. Menţionăm că aceste localităţi sînt situate la o mare distanţă unele de celălalte - peste 100 de mile - ceea ce înseamnă că norul avea dimensiuni gigantice şi se afla la o altitudine foarte mare.

49.) 3 februarie 1969, zgomote neobişnuite care proveneau din doi nori foarte neobişnuiţi ca înfăţişare au fost semnalaţi deasupra localităţii Jacksoville, Florida, SUA.

Unul,dintre sutele de martori, care au raportat despre aceşti nori şefului de poliţiei James Alford, descria sunetele asemănătoare ca zgomotul făcut de o uriaşă coală de celofan, pe cînd altul le compara cu mersul unui gigant pe bolovani. Căpitanul de poliţie Harold Ryan a primit ordinul de a urmării primul nor dar în ciuda acestui fapt norul s-a făcut invizibil după un scurt timp.

Scurt timp după aceea apăru un al doilea nor care emitea pocnituri, în ciuda urmăririi efectuate de căpitanul Ryan cu maşina sa, norul a dispărut brusc. Zgomotele provocate de nori pot fi comparate cu cele descrise în cazurile 2 şi 5.

50.) O ciudată formaţie de 8 nori portocalii a fost urmărită de personalul militar din Kolka aproape 60 mile sud de Myllykosku, Finlanda, la ora 5.25 dimineaţa. Norii îşi menţineau poziţiile pe cînd se mişcau traversînd cerul şi au dispărut în mod ordonat deasupra orizontului.

50a) Finlanda din nou gazdă a următorului caz care a avut loc pe data de 7 ianuarie 1970. La 3.45 după amiază doi schiori entuziaşti, Arno Heinonen şi Esko Viljo au văzut un nor foarte strălucitor, roşu-cenuşiu, pe cer nu era nici un alt nor. De asemenea nu bătea nici un vînt. Norul şi-a schimbat direcţia, fără zgomot, spre cei doi bărbaţi înspăimîntaţi. Incepu să piardă din altitudine. După un scurt timp, a fost auzit un fel de zgomot şi norul a început să pulseze coborînd aproape 50 de picioare deasupra nivelului pămîntului.

In acest moment, un obiect rotund gri strălucitor, cu aspect metalic, avînd baza plată a putut fi văzut în interiorul norului,

care a continuat să coboare, pînă s-a oprit la cca. 10 picioare deasupra solului. Apoi, obiectul s-a aplecat către martori şi a "expulsat" o entitate foarte sveltă, asemănătoare unui om, de aproximativ 90 cm. înălţime.

Această creatură a îndreptat o cutie neagră către cei doi bărbaţi. Ea emitea scîntei luminoase ca nişte vergele scurte de lumină, care pluteau în jurul ei. Ele erau colorate roşu,violet şi verde; deşi cîteva din ele au atins pe Heinonen el nu i-au pricinuit nici un rău.

In cele din urmă, obiectul şi entitatea au fost înconjuraţi de o ceaţă densă sau fum şi ulterior după risipire nu se mai putea vedea nici o urmă a obiectului sau a ciudatului ocupant. Bineînţeles ambi martori au fost foarte şocaţi de experienţa lor şi ulterior au solicitat un tratament medical.

51.)Locuinţa fermierilor Dl. şi D-na W.Hamilton din McLain, Mississippi, SUA, a fost de nenumărate ori deteriorată de o "minge de fum" ce apărea brusc de pe un cer senin aşa cum a fost pe 12 aprilie 1971, orele 2,30 după amiază. Aceasta era însoţită de un zgomot ciudat, care cauza în bucătărie zăngănitul oalelor şi a cratiţelor, 2-3 din cele 4 scînduri ale unui perete s-au desprins, un alt perete s-a prăbuşit total şi porticul aflat le 150 m distanţă de casă s-a dărîmat. O mică căsuţă a fost smulsă din locul ei iar o parte a hambarului învecinat a fost distrus.

"Fumul" a fost văzut şi de alţi oameni, muncitorii de la moara învecinată; unul dintre ei declarînd că un incident similar a avut loc la casa lui cu o săptămînă mai înainte.

Investigatorii au declarat că detunăturile sonice şi furtunile nu erau răspunzătoare pentru aceste distrugeri deoarece nu avuseseră loc în acel timp.

52.) Anul 1971 pare să fi fost un an bun pentru "fumul zburător", pentru că în timpul după amiezii de 13 octombrie;doi inspectori şcolari au urmărit un extraordinat fenomen deasupra localităţii Bosanka Posavina din Bosnia, Jugoslavia.

El avea înfăţişarea unui fum dens - avînd o lungime aparentă de 1 km. şi 1 m. lăţime - ce se deplasa asemenea unui val sau mişcare ondulatorie traversînd cerul. Acest fenomen a fost observat de asemenea de numeroşi localnici şi părea să fie identic cu "fumul zburător" văzut de fermierii la Kladar, din Bosnia în aceiaşi zi, fiind vizibil timp de 15 minute înainte de a dispărea din vedere în direcţia Nord.

S-a putut observa că în timp ce el trecea deasupra acestei regiuni, oile, vitele, găinile şi alte animale erau foarte tulburate; unii afirmau că animalele erau "speriate ca de moarte". Un lucru important de menţionat este faptul că norul nu s-a destrămat în timp ce era în mişcare.

53.) In final, ca o ilustrare a faptului că norîi anormali manifestă mişcări controlate, neobişnuite şi care mai sînt încă observate şi acum, vom prezenta în încheiere o scrisoare din G. Sloane of Bideford, Devonshire, care a fost publicată de DAILY MIRROR în februarie 1977. Iată un fragment din scrisoare :
"Eu urmăream un meci de fotbal într-o dimineaţă senină de duminică. Cîţiva nori lînoşi erau risipiţi pe cer. Atenţia mi-a fost atrasă de o "procesiune" de nori, care veneau în linie cu o mare viteză deasupra orizontului. Erau albi, în formă de cuburi grosolane şi traversau cerul contra vîntului. A durat aproape un minut pînă au traversat cerul pentru a dispare la orizont. Viteza era incredibilă".

Viteza acestor "nori" poate fi comparată cu cele raportate de noi în cazurile 9 şi 22.

Aceste cazuri arată că anumite corpuri noroase deşi se aseamănă cu norii obişnuiţi, ele se comportă diferit şi au configuraţii simetrice curioase. Ele au fost observate mulţi ani şi au fost adesea asociate în mod indiscutabil cu OZN-urile (cazurile 43, 44 şi 50). De asemenea aceste cazuri ne înfăţişează categoric OZN-uri adesea incluzîndu-se descrierea aşa numitelor "port-nave" (cazurile 41 şi 42)

O legătură directă între aceşti nori neobişnuiţi şi fiinţele străine par indiscutabile (cazurile 45 şi 50a), legăturile dintre aceşti nori şi efectele electromagnetice (cazurile 44 şi 52) asociate cu reacţiile animalelor. Un exemplu în plus al asocierii norilor şi entităţilor a avut loc pe data de 18 octombrie 1973 la ora 9.15 seara, cînd W.Hines şi un însoţitor au urmărit un nor verde ceţos care se ridicase din spatele pomilor şi au urmărit, însă fără rezultat, entităţi lucitoare de 3 - 4 picioare înălţime pe muntele Whiteoak, lîngă Danville, Virginia, SUA.

Aparenţa simetrică neobişnuită a multora dintre aceşti nori (cazurile 2,3,5,7,9,20 şi 26) sugerează limpede originea lor artificială, care prin deducţie ne sugerează şi controlul inteligent al lor. Această presupunere este sprijinită de acele declaraţii în care se descrie viteza, aranjamentul ordonat şi manevre imposibile de realizat la norii obişnuiţi sau dimpotrivă, completa imobilitate pe timp de briză sau vînt (cazurile 22,28,29 şi 33).

Cu siguranţă declaraţiile colective asupra obiectelor materiale suspendate în aer sfidînd legile fizice şi a norilor neobişnuiţi asociaţi cu ele; a comportamentului specific ne indică indiscutabil originea nenaturală a acestora.

Reexaminînd toţi aceşti factori discutaţi, ajungem la concluzia că, aceste corpuri noroase, nu sînt cîtuşi de puţin nori ci OZN-uri ce voit se deghizează în nori (cum ne sugerează cazurile 40 şi 45) sau pe care o fac în timpul unor operaţii speciale generînd vapori pentru camuflare şi efecte noroase.

OZN-urile, cum pot fi de acum înainte numiţi, probabil apar mult mai des decît au fost observaţi în general, dar ei trec neobservaţi pentru că realmente se pot confunda cu norii cerului.

(urmare şi sfîrşit în nr.viitor)

J.B. Delair - trad. şi adaptare de
Augustin Moraru
(Field Investigator APRO)

D. R.

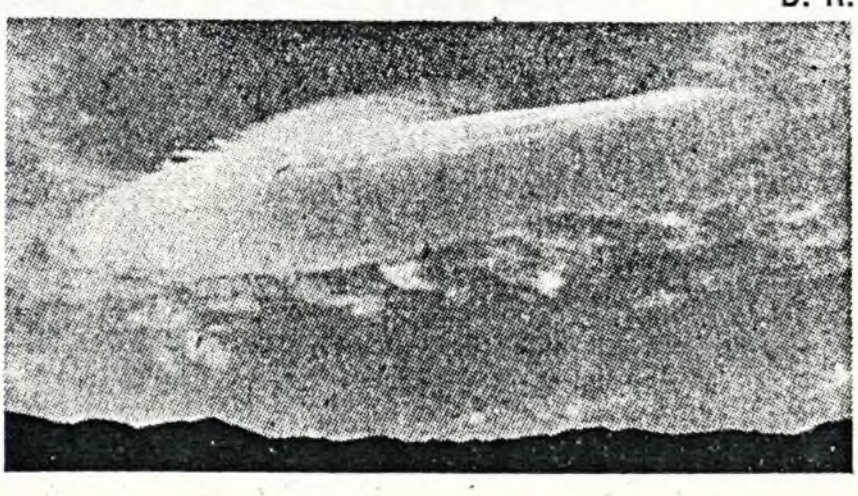

2. Frage: „Ihre Sichtung über Catamarca wurde ja z. Zt. in mehreren Tageszeitungen

UMMO - REMARCABILE DOCUMENTE EXTRATERESTRE

O mare surpriză a fost pentru mine acel moment cînd prin intermediul revistei "Flying Saucer Review" am luat cunoştinţă la un moment deosebit de important în evoluţia contacteler ce au loc pe Terra între fiinţe inteligente extraterestre şi pămînteni.

Pentru foarte mulţi cititori acest tulburător caz a fost clasificat mai mult din domeniul science-fiction decît un fapt autentic, care a avut loc pe o perioadă destul de lungă, mai mult de un deceniu.

Este vorba de o civilizaţie extraterestră, originară de pe planeta UMMO situată la o distanţă de 14, 3 ani-lumină de pămînt. Aceste fiinţe ce se pretind a fi extraterestre, şi care au afirmat că au călătorit spre Pămînt venind de pe planeta UMMO, şi au aterizat în Franţa, în localitatea La Javie, din departamentul Basses Alpes, în anul 1950, au distribuit anumitor persoane o serie de documente de o valoare indiscutabilă. Documentele UMMO poartă, ca semn de autentificare, un sigiliu marcat cu o amprentă digitală, etalînd o emblemă asemănătoare unei litere "H" cu braţe arcuite şi cu o bară mai scurtă perpendiculară pe mijlocul liniei orizontale. In anul 1967, misterioasele persoane de pe UMMO au anunţat că în cursul aceluiaşi an, la data de 10 iunie, vor trimite o navă care va ateriza la Santa Monica, lîngă Madrid. Toţi cei care au primit acest mesaj au putut vedea şi fotografia manevrele unei nave în formă de disc, deasupra suburbiei madrilene San José de Valderas, şi apoi aterizarea ei bruscă la Santa Monica.

Partea inferioară a corpului ei purta un semn foarte asemănător cu emblema de pe sigiliul documentelor UMMO.

"Afacerea UMMO" părea a fi una din cele mai interesante care a avut loc în ultimii 20 de ani, lucru care m-a determinat să i-au în serios aceste senzaţionale relatări.

Printr-o scrisoare trimisă la data de 27 octombrie 1978 am solicitat Dl. Rafael Farriols Calvo, să mă ajute să-mi fac o idee asupra acestui caz plin de mistere. După o lungă aşteptare, la 4 ianuarie 1979 am primit răspunsul mult dorit de la domnia sa.

Rafael Farriols, actualmente singurul om din lume care posedă întreaga documentaţia UMMO, mi-a destăinuit că toată documentaţia pe care o posedă este autentică şi merită a i se acorda o atenţie deosebită chiar dacă civilizaţia umană de pe Terra nu o înţelege în întregime. Cu ocazia acestui schimb de idei am intrat în posesia unei copii după un astfel de document UMMO.

Acest document este scris în limba spaniolă, lucru care a făcut posibilă o traducere cît se poate de aproape de original. Pentru cei interesaţi vom prezenta, pentru prima oară în versiune românească, unul din cele mai remarcabile documente UMMO în care fiinţele extraterestre ne fac destăiunuiri deosebit de importante.

M. H. D.

23.01.1967

UMMOAELEWE

Versiuni : Lb. franceză - nr. copii 2
Lb. spaniolă - nr. copii 4

OAMENI AI TERREI

In ziua de 5 mai 1965, doi dintre corespondenţii noştri din Germania şi trei din Statele Unite au primit un raport, redactat în termenii de mai jos, pe care avem acum onoarea de a vi-l remite, cuprins în prezentele file dactilografiate.

Intrucît anterior, în decursul acestor ultime luni, Dvs. şi alte cinci persoane, din Spania şi din Franţa, ne-aţi sugerat - în cadrul unor convorbiri telefonice - trimiterea unor note care să cuprindă istericul sosirii noastre pe planeta Terra, am crezut interesant să alcătuim un rezumat care să includă primele dificultăţi întîlnite de primul grup de explorare sosit de pe planeta noastră pe Terra.

Primul contact cu planeta Terra.

Inainte de toate, ţinem să vă avertizăm de existenţa anumitor dificultăţi de ordin ştiinţific în ceea ce priveşte datarea şi identificarea momentelor în timp între două puncte din Universul nostru. Mulţi fizicieni de pe Pămînt ignoră faptul că nu se poate identifica un moment "t" de pe Pămînt cu un altul, "t", consumat într-un alt punct al galaxiei noastre. Din această cauză, atunci cînd ne referim la un interval de timp t echivalent pe această planetă cu - de exemplu - doi ani , ar fi aberant şi lipsit de o viziune realistă, în lumina fizicii actuale, să-l considerăm coerent şi simultan cu un alt interval similar de pe planeta noastră UMMO.

Dat fiind faptul că acest raport are un caracter pur istoric, şi nu este destinat unor experţi în cosmologie şi fizică relativistă, vom utiliza un limbaj convenţional, care - chiar dacă este lipsit de rigoare ştiinţifică - face mai inteligibil raportul de faţă. Astfel, atunci cînd pe parcursul textului nostru vom utiliza expresii ca "acum doi ani", Dvs. va trebui nu numai să presupuneţi că termenul "an" se referă la o unitate de timp terestră, ci şi faptul că este lipsit de sens să se considere că aceşti doi ani scurşi pe UMMO sînt simultani cu o cantitate similară de evenimente trăite de Dvs. pe planeta Terra.

In afară de aceasta, deoarece nu posedaţi informaţii în acest sens, vă amintim cîteva dintre unităţile mărimii TIMP utilizate de noi pe planeta UMMO.

UNITATE FIZICA DE TIMP ϟ "UIW" Echivalentul său terestru este de 3,092 minute. O definim ca intervalul de timp consumat pînă cînd WAELEUIE UOAD (denumit de Dvs. izotopul de Toriu C) îşi reduce masa la 50 % din valoarea iniţială.

PERIOADA DE ROTATIE A PLANETEI UMMO (aproximativ 600 UIW) 30,9 ore.

PERIOADA DE REVOLUTIE A PLANETEI UMMO IN JURUL IUMMA Este divizată în "XEE" (18 XEE). 1 XEE = 60 de zile sau rotaţii ale planetei UMMO. XEE este pentru noi ceea ce este anul pentru pămînteni.

Astfel că - în vederea unor scopuri cu caracter practic - să puteţi să vă formaţi o idee asupra echivalentului unui an terestru, dacă se face abstracţie de caracterul său de asimultaneitate, acesta ar putea fi comparat cu 4,72186 ani UMMO sau XEE.

UNITATEA FIZICA DE LUNGIME ⨍ EMMOO Echivalentul său în metri terestri este de 1,874 m.

UNITATE DE LUNGIME ASTRONOMICA ⊰ UALI Echivalentul său în raport cu unităţile terestre este de $12^{4,3}$ ani lumină.

UNITATEA DE FRECVENTA (la fenomenele periodice) "xii" - traducerea sa prezintă accepţii diferite, deoarece se referă nu numai la ziua de pe UMMO, ci şi la rotaţia unei roţi, sau la un ciclu per unitatea de timp.

Cu doi ani înaintea datei de 28 martie 1950 (ani terestri), centrala noastră XANMOOAUIVAA de la UIIOGAA IXIOGAA a captat o emisie radioelectrică cu un nivel de frecvenţă foarte redus, de 413,43877 megacicli pe secundă, provenind din grupul stelar galactic codificat de noi sub denumirea de [illegible] . Această centrală reprezintă unul dintre centralele automate de pe planeta noastră care are misiunea de a cerceta semnalele care provin din galaxia noastră, semnale care pot fi de natură electromagnetică sau luminoasă, ca trenurile de unde gravitaţionale (practic necunoscute de Dvs. în ceea ce priveşte tehnicile de generare şi de emitere, dar utilizate pe scară largă şi de alte civilizaţii, nu numai de UMMO).

Durata semnalului captat a fost foarte redusă, de 2,21 UIW (6,83 minute); semnalul a constat din impulsuri scurte şi impulsuri lungi. (Ulterior am aflat că era vorba de codul terestru MORSE -(puncte şi linii),dar specialiştii noştri l-au interpretat ca fiind un cod binar (punct = zero; linie = unu). Această eroare a condus la o traducere incorectă a mesajului, existînd posibilităţi diferite de interpretare; cea mai coerentă a rezultat a fi expresia analitică a ecuaţiei care reprezintă matematic patru puncte ortogonale dintr-un plan. Cu alte cuvinte, un pătrat. In consecinţă, presupusa planetă de pe care provenea semnalul a fost botezată cu termenul OYAGAA (a cărui traducere este : ASTRUL RECE AL PATRATULUI).

A fost foarte uşor să se localizeze (utilizînd sistemul nostru de referinţă cu coordonatele galactice) punctul aproximativ din care pornise emisiunea. OOYIA (STEAUA PITICA) de unde provenea semnalul era de altfel perfect vizibilă (SOARELE sistemului Dvs.). In afară de aceasta, am avut certitudinea pe atunci că în jurul acestuia se roteau cel puţin patru planete (OOYAA), codificate de noi sub denumirile OOYAA [illegible] , OOYAA [illegible] , OOYAA [illegible] şi OOYAA [illegible] , dintre care prima corespundea cu NEPTUN, a doua cu SATURN, a treia cu JUPITER, şi a patra - datorită unei erori scuzabile în calculele noastre - cu grupul format de VENUS şi MERCUR ; eroarea a fost de înţeles de vreme ce existenţa unor astfel de aştri reci putea fi dedusă numai în funcţie de modificările observate în OOYIA (SOARE). De pe UMMO este imposibil să se observe optic un astru rece de o asemenea mărime la o distanţă mai mare de 6 ani lumină. (De atunci s-a acordat o atenţie deosebită soarelui Dvs.) Datorită faptului că din acel punct nu se recepţionase niciodată nici cel mai mic semnal de unde gravitaţionale sau electromagnetice, specialiştii noştri presupuseră că acest grup planetar nu era locuibil.

Stirea a fost primită cu interes de Comitetul nostru, şi cu uimire de către specialiştii noştri. Următorul pas a avut un caracter speculativ, şi s-a bazat pe puţinele date, nu lipsite de importanţă, de importante limite de eroare, implicate de probabilitatea că oricare dintre cele patru OOYAA menţionate, făcînd parte din acest sistem planetar, să fie identificată cu proaspăt botezatul centru emiţător OOYAGAA (PLANETA "PATRATULUI"). (Desigur, făcînd speculaţii asupra cauzei datorită căreia ne-aţi emis mesajul referitor la această figură geometrică, specialiştii noştri s-au gîndit la simplul motiv că s-a utilizat un cod interplanetar pe bază de figuri geometrice simple). In perioada respectivă,specialiştii noştri au calculat masele probabile ale acestor patru planete solare, ajungînd la următoarele valori :

OAYAA (Identificată actualmente cu NEPTUN) : $52 \cdot 10^{24}$ OOBO

OAYAA (Probabil SATURN) : $286 \cdot 10^{24}$ OOBO

OAYAA (Identificată actualmente cu JUPITER): $940 \cdot 10^{24}$ OOBO

OAYAA S-a constatat că nu există această planetă; existenţa sa a fost dedusă plecîndu-se de la influenţele gravitaţionale ale lui Mercur şi Venus; masa estimată a fost de $2,6 \cdot 10^{24}$ OOBO. 1 OOBO (unitate de masă) este echivalent cu 1,733 kg./masă)

Se pare deci că primele trei planete pot fi excluse, datorită faptului că prezentau mase evident prea mari pentru a putea găzdui fiinţe

biologice umane. (Temperatura acestora, după cum am putut constata ulterior) nu păreau nici ele a fi cele apte pentru dezvoltarea biogenetică a fiinţelor organice pluricelulare.

După cum aţi putut constata în cursul paragrafelor precedente, erorile de nuanţă legate de aprecierea episodului receptării acelui mesaj au fost destul de grave.

La sosirea noastră pe PAMINT ne-am dar seama de toate aceste greşeli de înţeles. In primul rînd, am putut clarifica originea adevărată a semnalului. Nu era vorba - aşa cum crezusem noi - de un mesaj interplanetar trimis de civilizaţia terestră, ci de un fragment de conversaţie codificată, expediat de o navă de naţionalitate norvegiană, care - între zilele de 4 şi 8 februarie 1934 - a procedat la emisiuni de probă în timp ce se îndrepta spre TERRANOVA. Unii oameni de ştiinţă ai acelei naţiuni, experţi în electronică, care pe atunci era denumită T.S.F. - probau un echipament de înaltă frecvenţă în dorinţa de a demonstra viabilitatea comunicaţiilor prin reflexie ionosferică. (Pe atunci, Dvs. ignoraţi multe tehnici astăzi familiare actualilor ingineri terestri) Un fragment al semnalului a ajuns, în mod accidental, pînă la noi.

Fragmentul emis a întîrziat pînă la sosirea pe UMMO timp de 14 ani, deoarece undele electromagnetice se propagau printr-o geodezică care - considerată în spaţiul de trei dimensiuni - rezulta a fi o linie dreaptă. Imediat, UMMOAELEWE (noi denumim astfel Consiliul sau Guvernul Central, alcătuit din trei persoane) a ordonat să iniţieze studii pertinente în vederea explorării directe a acestui sistem planetar.

Procesul pe care specialiştii noştri în WADOOXOAA OEMM (termenul s-ar putea traduce ca deplasare între aştrii) trebuie să-l îndeplinească pentru o astfel de explorare transcendentală prezintă o complexitate inimaginabilă pentru Dvs.

In primul rînd, distanţa medie în spaţiul tridimensional clasic este atît de enormă, încît exclude prin principiu orice încercare de a efectua călătoria pe axa "dreaptă" care separă cele două planete.

O presupusă navă care ar atinge viteza de 110.000 Km/sec. (viteza maximă recomandabilă pentru astfel de deplasări), şi care s-ar deplasa pe această traiectorie presupus dreaptă, pe care o urmează lumina, pînă la Terra, ar avea nevoie, pentru a ajunge, de mai mult de 35 de ani.

Cu toate acestea, chiar dacă s-ar rezolva dificila problemă de a dispune de o sursă de energie suficient de puternică pentru accelerarea navei pînă la o viteză apropiată de aceea a luminii, masa sa relativă ajungînd la o valoare fabuloasă, o călătorie de 14 ani ar fi totuşi prea mult pentru un grup de exploratori îndrăzneţi.

Este deosebit de dificil să vă explicăm sistemul utilizat de ştiinţa şi tehnica noastră pentru rezolvarea problemei, dar vom încerca totuşi să-l rezumăm în cîteva paragrafe.

In primul rînd, specialiştii noştri în cosmologie ştiu de cîtva timp că WAAM (se poate traduce prin UNIVERS) nu este pur şi simplu un continuu spaţial cu patru dimensiuni (cele trei dimensiuni clasice plus timpul). WAAM-ul real este un complex pluridimensional. (Noi înşine nu cunoaştem decît zece dimensiuni).

Deşi Dvs. vă imaginaţi că simţurile noastre nu au acces decît la trei dintre aceste dimensiuni (SPATIUL PSIHOLOGIC) şi la timp, faptul se datorează unei simple evaluări eronate a conceptului psihologic de PERCEPTIE. Lumea exterioară pe care o cunoaştem este o iluzie elaborată pentru creierul nostru. Astfel, dacă o frecvenţă electromagnetică ne apare sub forma unei culori frumoase, atunci cînd valoarea sa este diminuată (valoarea este exprimată în cicli pe secundă), ea este captată de organele noastre nervoase , producîndu-ne o senzaţie cu totul diferită : aceea de căldură. Tot aşa, dimensiunile distincte ale naturii apar camuflate sub percepţii distincte (astfel, ceea ce denumim masa este

percepţia iluzorie a unui alt grup de dimensiuni).

Studiind adevărata natură a corspusculilor sau entităţilor pe care Dvs. le denumiţi protoni, mezoni, neutrino, electroni, etc., specialiştii noştri au descoperit că - în realitate - este vorba de mici deformaţii ale spaţiului, greşit denumit tridimensional, pe axa unor altor dimensiuni. Imaginaţi-vă un cearşaf întins. Acesta ar fi corespondentul similar al spaţiului tridimensional pe care noi îl denumim VID. Dacă facem o mică cută, sau deformaţie, în cearceaf, cuta respectivă ar putea reprezenta masa unui proton sau - poate - aceea a unui muon, care depinde atît de direcţia în care s-a exercitat deformarea, cît şi de mărimea sau adîncimea cutei. Ei bine, dacă Dvs. vă aşezaţi astfel încît să priviţi cearşaful, pe o parte va apare o concavitate (protonul), dar dacă îl priviţi din partea cealaltă, veţi interpreta cuta ca o protuberanţă, sau o convexitate (antiproton). In afară de aceasta, dacă vă plasaţi pe direcţii de unde să aveţi perspective diferite, această deformaţie poate să vă apară mai mult sau mai puţin oblică, adică produsă pe direcţii diferite, sau avînd dimensiuni diferite, apărîndu-vă ca un neutron, sau ca o aşa-numită particulă subatomică. Intr-un cuvînt, interpretarea dată particulei depinde de sistemul de referinţă în care se încadrează observatorul. Acesta este motivul datorită căruia fizicienii de pe Pămînt rămîn atît de surpringi descoperind sute de corpusculi atomici, a căror serie nu pare să se mai sfîrşească.In realitate, alergaţi după fantasme, ca şi cum aţi încerca să prindeţi reflexele multiple proiectate pe pereţi de un simplu cristal poliedric atins de lumina soarelui. (Cele menţionate mai sus nu reprezintă o critică asupra cercetărilor terestre în domeniul fizicii cuantice şi nucleare în măsura în care vă propuneţi ca obiectiv analizarea diferitelor caracteristici ale particulelor amintite, ci numai în aceea în care le consideraţi ca entităţi diferenţiate.)

(urmare în numărul viitor)

trad. în rom. Sorin B. Lazăr

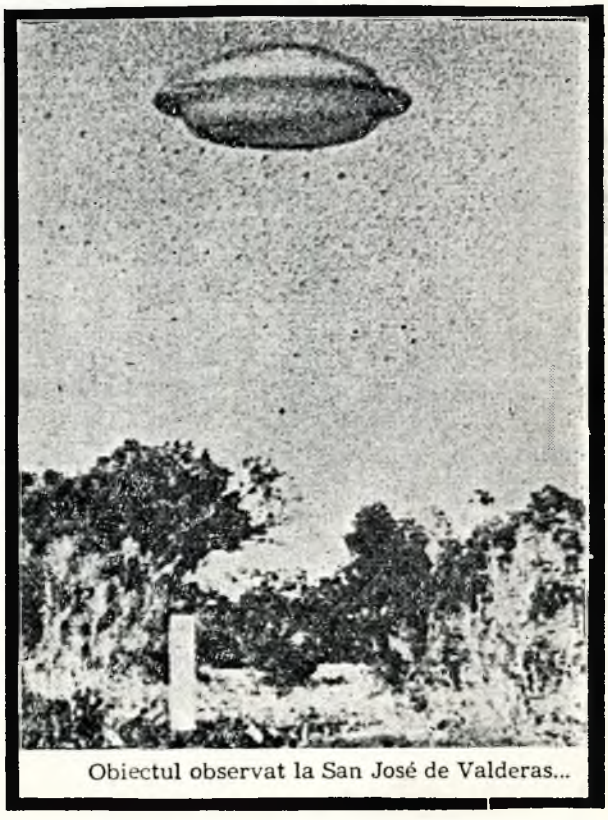

Obiectul observat la San José de Valderas...

...şi semnul de pe suprafaţa lui inferioară

Occupant Case

BRAZILIA IN DURERILE MARII LOVITURI

Informaţia sosită la centrală de la prof. Flavio Pereira din San Paulo, Dna. Irene Granchi din Rio de Janeiro şi Jader Pereira din Porto Alegre, Brazilia, arată că un val de apariţii a lovit Brazilia în 1967.şi a continuat pînă în martie 1969.

Două apariţii uimitoare s-au produs, prima în 1967, care a fost recent cercetată. A doua este foarte recentă şi ca şi în cazul din 1967 implică umanoizi.

Ultima scrisoare a doamnei Granchi demonstrează că apariţii de prim plan au loc zi de zi, în aproape fiecare stat din Brazilia. Apariţiile din 1967 au trezit un foarte mare interes din cauză că pentru prima dată se pare că un om şi-a pierdut viaţa ca urmare directă a confruntării cu un OZN.

Acest caz a fost cercetat de Dr. Fontes şi apoi de prof. Felipe Carrion şi Jader Pereira.

La 13 august 1967, orele 4 p.m., Inacio de Souza şi soţia sa, Maria, se întorceau dintr-o excursie. El a văzut deodată un obiect străin, în formă de lichean,de aproximativ 35 m. în diametru, stînd pe terenul de aterizare folosit de stăpînul fermei. Intre aparat şi Souza erau trei creaturi stfăine, care păreau a fi dezbrăcate. Soţia sa a avut impresia că oamenii erau îmbrăcaţi în costume strîns lipite de corp de culoare galbenă, păreau a nu avea păr şi o statură de cca. unor copii.

Ei au început să înainteze spre de Souza. Inacio şi-a trimis soţia în casă, a întins mîna după o carabină şi a început să tragă. In momentul în care Inacio a deschis focul, un jet de lumină verde a erupt din disc şi l-a lovit în piept, iar el a căzut la pămînt.

Doamna de Souza a alergat afară în ajutorul soţului său, a luat puşca şi a aruncat-o. Dar cele trei făpturi se îndreptau deja către disc, care apoi s-a ridicat de la pămînt cu un zgomot asemănător unui zumzăit de albine şi în scurt timp s-a pierdut din vedere

Inacio de Souza este supraveghetorul unei mari ferme, propietatea unui fermier foarte bogat, care foloseşte un avion particular pentru drumul de la ferma sa la oraş.

De Souza este considerat un om cumpătat şi demn de crezare. Soţia sa a făcut o relatare referitoare la întîlnirea cu umanoizii , ca urmare îmbolnăvirii lui Inacio.

Trei zile după incident, stăpînul fermei, care locuieşte la San Paulo, a sosit la fermă în avionul său. El l-a găsit pe de Souza grav bolnav. Inacio se plîngea de greţuri puternice, de o senzaţie de mîncărime şi oboseală a întregului corp. El a fost dus la Goiana, capitala statului Goias, unde un doctor l-a examinat şi a găsit arsuri pe torsul său.

Stăpînul fermei a povestit doctorului împrejurările prin care a trecut Inacio şi medicul a decis să se facă cîteva analize ale sîngelui. Analizele au arătat că Inacio suferea de leucemie şi alterări maligne ale sîngelui.

Doctorul l-a luat pe propietar deoparte şi i-a spus că probabil Inacio va mai trăi cca. 60 de zile. Greutatea sa a scăzut foarte rapid. Inacio suferea de mari dureri şi pe tot corpul i-au apărut pete alb-gălbui. In intervalul de 60 de zile Inacio era mort. Inainte de moarte el a rugat-o pe soţia sa să ardă patul şi hainele sale fiindu-i teamă că ceea ce l-a ucis pe el s-ar putea transmite Mariei şi a celor cinci copii.

Se crede de către familia Inacio, doctor ca şi de cei care au cercetat cazul că, el a murit de boala iradiaţiei. Incidentul a avut loc la ferma menţionată, care este localizată între Cricas şi Pilar de Goias.

UFO Photographed Over Superstition Mountains

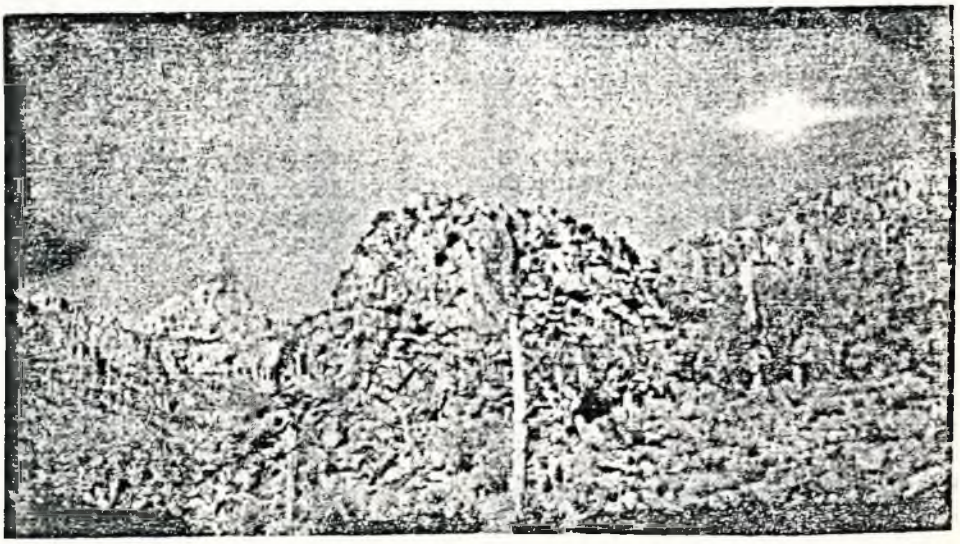

A doua apariţie,în care au fost de asemeni implicaţi umanoizi, a avut loc la 7 februarie 1969, la ora 7 a.m. O paraşută sau un obiect în formă de lichean care emana o lumină albastră şi care a fost observată de mai mulţi locuitori din Pirassununga, statul Sao Paulo.

Printre cei care au observat obiectul a fost şi tînărul Tiago Machado, 19 ani, vînzător ambulant de fructe, care locuieşte aici cu familia sa.

El era în pat cînd a auzit mulţimea strigînd şi privînd pe fereastră a văzut obiectul. A luat binoclul, a mers pînă la Institutul zootehnic unde surescitat a informat doi paznici, Francisco Hause şi Nenedito Jouana, cerîndu-le să-l însoţească pînă la punctul unde obiectul a fost localizat.

Cei trei echipaţi au pornit fiecare pe alt drum din cauza obstacolelor, vegataţiei apelor curgătoare şi a copacilor.

Tiagă a ajuns primul la obiect şi s-a oprit la cca. 10 m. de el. Obiectul avea acum aspectul unui disc de aluminiu. Un capac s-a deschis la partea superioară a discului şi de acolo au ieşit doi oameni mici de cca. 1,10 m. înălţime. Alţi doi erau înăutrul cabinei transparente. Ei păreau că zboară în jos de la deschizătură spre sol. Tiagă i-a descris astfel : purtau haine arginti, inclusiv mănuşile şi ghetele şi prin căşti feţele lor păreau a avea o culoare gălbuie. Nasurile lor erau turtite la vîrf. Un tub proiectat în jos din dreptul bărbiei, vocile lor răguşite şi guturale părea a veni de acolo. Tiago nu putea să înţeleagă zgomotul pe care îl făceau. Ei păreau să se teamă de binoclul pe care Tiago îl purta după gît. El l-a scos, l-a pus jos pe pămînt, apoi l-a luat şi l-a pus din nou la gît, lucru care părea să fi liniştit pe oameni. Fiind nervos, Tiago şi-a aprins o tigară şi a început să fumeze. Creaturile au început să rîdă părînd foarte amuzate, iar

Tiago a luat pachetul, l-a pus jos pe pămînt şi l-a împins către creaturi cu picioru. Unul dintre ei a întins mîna deasupra pachetului şi pachetul s-a ridicat în aer pînă la palma sa. El a făcut atunci o mişcare iute spre corpul său şi pachetul a dispărut. (Este posibil ca el să fi băgat pachetul într-un buzunar). Micuţii oameni încercau să converseze prin semne şi Tiagă făcu la fel. Ei au ridicat braţele şi au făcut o schiţare a sferei în aer, apoi au indicat o mişcare care lui Tiago i s-a părut a arăta o cădere sau o deviaţie a aparatului spre sol. La acest punct s-au auzit zgomotele celorlalţi, care s-au apropiat de micile creaturi, care însă au început să se ridice spre vîrful discului intrînd în cabină.

La intrarea ultimul a făcut un gest l-a cineva aflat în echipajul din interior şi a îndreptat un obiect ca o ţeavă spre Tiago. El a rotit un mîner şi din ţeavă a scăpărat o rază roşie-albăstrie spre picioarele băiatului care a căzut jos. Cadrul exterior al aparatului s-a rotit în tot timpul cît creaturile au fost pe sol, iar partea centrală, care era aşezată pe un trepied, a stat nemişcată. Indată ce Tiago a căzut l-a pămînt, obiectul a părăsit locul şi a dispărut pe cer cu o mare viteză. Ceilalţi, care se apropiaseră, au văzut micii oameni şi vehicolul care pleca.

Un detaliu ce trebuie menţionat a fost că atunci cînd creaturile au rîs de Tiago s-au observat dinţii lor care erau de culoare închisă.

Cazul este asemănător în ceea ce priveşte acţiunea creaturilor (zborul lor), cu incidentele şi creaturile implicate în cazul French Cussac Plateau.

A.P.R.O./69

Trad. Besnea Dumitru

U F O

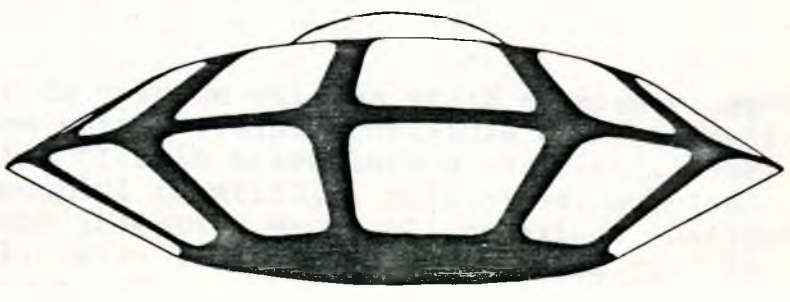

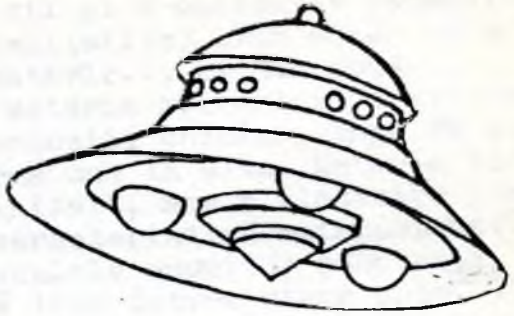

Philosopher Looks At UFOs

MATERIE - RATIUNE - SUPRARATIUNE

"Am elaborat o concepţie pe care
am numit-o teoria biostructurală..."

E.MACOVSCHI

Stiinţa românească a făcut un gigantic pas înainte prin elaborarea teoriei biostructurale care, spre deosebire de teoria moleculară a materiei vii - astăzi universal acceptată şi răspîndită - postulează pluralitatea nivelelor structurale ale materiei.

Intr-un interviu, acad. E.Macovschi afirmă:

"Conform teoriei moleculare, în Univers materia prezintă un nivel strucural unic, cel fizic, cu forma nevie şi vie."

Pornind de la ideea identităţii calitative a materiei vii cu cea nevie, idee care apare ca o concluzie, Macovschi afirmă că :

"Insuşirile biologice ale viului nu pot fi atribuite materiei, căci datorită identităţii cu materia vie, materia moartă ar trebui să aibă şi ea însuşiri biologice. De aceea, admiţînd principiul identităţii calitative, concepţia actuală despre natura viului e silită să lege însuşirile biologice(ale viului) nu de materie ca atare,ci de fenomenele care se desfăşoară în materie şi anume de reacţiile chimice... Concepţia actuală afirmă că însuşirile biologice ale viului depind şi sînt condiţionate de chimismul coordonat numit metabolism, caracteristic materiei vii, pe cînd chimismul necoordonat, nefiind purtător al însuşirilor biologice, este caracteristic materiei moarte... Nu se ştie nimic despre modul cum se realizează coordonarea reacţiilor chimice în materia vie, cauza încetării coordonării chimismului în natura ce moare,.. modul cum... metabolismul condiţionează însuşirile biologice ale viului şi determină manifestarea lor...

Materia vie, superior dezvoltată şi organizată, deşi înglobează materia nevie este ceva distinct de aceasta... iar dacă concepţia actuală despre natura viului consideră materia vie calitativ identică cu materia moartă, înseamnă că reduce materia vie la materia nevie."

Si mai departe :

"Numeroase alte exemple ca cele de mai sus arată că ceea ce spune actuala concepţie despre natura viului constituie o teorie deficientă pe care am numit-o "teoria moleculară a materiei". Tezele ei principale, ca: principiul identităţii calitative, existenţa metabolismului, etc. sînt acceptate de adepţi ca axiome, nefiind verificate experimental. Intre 1958 - 1978 am elaborat "teoria biostructurală"... Materia nevie ajunsă la un anumit grad de dezvoltare şi aflată în condiţii prielnice poate genera materia vie,

biosică, ce alcătuieşte corpul fiinţelor vii şi e calitativ deosebită de materia nevie (principiul deosebirii calitative) prin aceea că e constituită nu dintr-o singură formă de materie... ci din două... materia biostructurală (biostructura) şi materia moleculară coexistentă. Ambele forme sînt constituite din combinaţii chimice, însă în stare diferită :interdependente, se transformă una în alta. Materia biostructurată e superior dezvoltată şi organizată, are o alcătuire proprie deosebită de alcătuirea moleculară caracteristică materiei nevii; constă din componente provenite din moleculele anumitor combinaţii chimice care, printr-un schimb de energie trec într-o stare specială caracteristică viului, reprezintă nu o structură chimică ci una biologică în continuă dezvoltare, e purtătoarea însuşirilor biologice imprimate viului din care face parte; se destramă la moarte eliberînd sub formă de molecule, componentele.Viaţa fără biostructură e de neconceput.

Materia moleculară coexistentă are principial aceeaşi alcătuire moleculară ca şi materia nevie în afara organismelor, dar se deosebeşte prin compoziţia chimică specifică, cuprinzînd proteine, enzime, acizi nucleici, combinaţii chimice organice şi anorganice. Biochimismul din materia moleculară furnizează energia necesară transformării moleculelor combinaţiilor chimice în componente ale materiei biostructurale şi menţinerii integrităţii cît şi stării funcţionale a biostructurii care contribuie la dirijarea biochimismului în materia moleculară coexistentă şi la păstrarea compoziţiei chimice specifice.

Materia biosică ajunsă la un grad superior de dezvoltare poate genera materie vie, superior dezvoltată şi organizată,.. materie noesică, care ne permite să gîndim abstract... Este constituită din trei forme de materie : materia noesică structurată, materie biostructurată şi materie moleculară; ultimile două alcătuind materia biosică coexistentă. Materia noesis structurată (noesistructura) are o alcătuire proprie, există mai ales în cortex, la moarte se destramă înaintea biostructurii.

Deci, în Univers materia prezintă trei nivele structurale distincte fizic(neviu), biosic (viu obişnuit) şi noesic (viu superior dezvoltat). Concluzia rezultată din teoria biostructurală, incompatibilă cu teoria moleculară a materiei vii este numită "ipoteza pluralităţii nivelelor structurale în Univers". Ea ridică probleme noi privînd : comportarea diferitelor forme ale materiei (biosică, noesică, biostructurată, noesistructurată, moleculară coexistentă, biosică coexistentă) în condiţiile terestre şi extraterestre, interrelaţiile dintre aceste forme în cîmpuri gravitaţionale de intensităţi diferite, influenţa diferiţilor factori asupra acestor interrelaţii; condiţiile care există pe Terra şi alte planete similare din Univers, permit generarea materiei biosice din materia moleculară nevie şi generarea materiei noesice din materia biosică obişnuită, etc.

Materia noesică ajunsă într-un grad de dezvoltare, în condiţii prielnice, poate genera... materie ensică (necunoscută pe Pămînt), constituită din patru forme ale materiei interdependente şi distincte calitativ : materia enisistructurată (enisistructura), noesistructurată, biostructurată şi moleculară, ultimile trei constituind materia noesică coexistentă. Astfel... pe lîngă cele trei nivele, - fizic, biosic şi noesic - apare al patrulea, cel enisic. Materia enisistructurată este purtătoarea unor însuşiri cu totul speciale care conferă fiinţelor dotate cu materie enisică puteri şi posibilităţi nebănuite omului.

Materia enisică... este prima treaptă din seria nivelelor supernoesice. In cazul cînd numărul total al nivelelor dezvoltării materiei ar fi de exemplu maximum şapte - număr arbitrat (în sistemul filosofic YOGA se prevăd opt nivele de dezvoltare pentru ca omul să ajungă la desăvîrşire, ultimul stadiu fiind trecerea în "Samyama"), înseamnă că noi, reprezentăm abia treapta a treia a dezvoltării din cele şapte - opt posibile.

Pe fiecare planetă unde există materie de nivel structural biosic apar şi se dezvoltă numeroase categorii de fiinţe morfologic deosebite (principiul pluralităţii formelor fiinţelor de nivel structural biosic). Prin morfo-anatomia lor, aceste fiinţe de pe o planetă se pot deosebi profund de fiinţele corespunzătoare de pe alte planete...

Cu timpul, unele fiinţe dintr-o singură categorie biosică, dezvoltîndu-se mai repede... ajung înaintea altora la acel grad de dezvoltare care permit generarea în ele a materiei noesice. Derivînd... din fiinţele de nivel structural biosic dotate cu structura morfo-anatomo-fiziologică specifică planetei respective fiinţele au înfăţişarea asemănătoare cu a celor din care provin, deosebită de înfăţişarea umană.

... Ulterior... pot genera fiinţe de nivel structural enisic, iar acestea... superioare (superenisice)... Toate au înfăţişări asemănătoare cu a fiinţelor de nivel noesic din care provin. (Principiul singularităţii formelor de nivel structural noesic şi nivelele supernoesice).

Stim că materia de diferite nivele structurale cunoscute produce în spaţiul din jurul ei cîmpuri specifice : materia nevie, cîmpuri fizice (gravitaţional, electric, magnetic, electromagnetic, etc), materia noesică, cîmpurile menţionate şi cîmpul noesic(substratul material al fenomenelor parapsihologice). Materia de nivele structurale superioare (enisică şi superenisică) produce şi cîmpuri specifice ce depăşesc cîmpurile nivelelor precedente,... prin natura şi calitatea efectelor şi specificul posibilităţilor de manifestare."

Din cele expuse de Acad. E. Macovschi rezultă importanţa deosebită a noii teorii, pentru care - de altfel - am şi ţinut să o redau "in extenso".

Ea caută să explice în mod cuprinzător realitatea fenomenelor evoluţiei în Univers, prezentînd-o într-o formă veridică. Este o încercare de lămurire a prezenţei inteligenţelor superioare în Univers.

Deşi concepţia prezintă unele inconsistenţe, ca de exemplu faptul că nu explică modul în care se produce schimbul de energie din care rezultă "biosicul", sau modul cum contribuie biostructura la dirijarea biochimismului în materia moleculară, etc., ea constituie o veritabilă punere la punct şi o reaşezare de mult aşteptată a concepţiilor despre Univers.

Este de asemenea extrem de interesantă apropierea dintre concepţiile lui Macovschi şi Yoga, care într-adevăr propune opt nivele.

Dar cea mai mare importanţă pentru noi o prezintă concepţia lui Macovschi prin faptul că propune explicarea logică a fenomenelor normale, paranormale şi a forţelor pe care cîndva omenirea, în forma ei supraenisică la ve stăpînii, devenind - prin achiziţionarea unor caracteristici ca eradicarea bolilor şi imortalitatea, de care sînt deja convinşi astronomii de azi (vezi interviul lui Peter Beer luat unor astrofizicieni englezi, sovietici şi americani) - asemănător zeilor cărora antichitatea, intuitiv, le-a atribuit calităţile omului de mîine, nemai vorbind de posibila realitate deja în prezent a unor asemenea structuri în Univers, poate chiar în galaxia noastră.

OZN-isticii i se deschid aşadar noi perspective, extrem de interesante, în ppecial acum, cînd o confirmare oficială a venit să o sprijine.

Ing. Tiberiu A. Topor

Reprezentant APRO pentru ROMANIA

Reprezentant GEOS pentru ROMANIA

INFORMATII

U.R.S.S. - Moscova

"Academia de Stiinţă" din Moscova a anunţat oficial că savanţii sovietici se vor ocupa mai intens în cercetarea fenomenului OZN. Interesul stîrnit se datorează cercetărilor efectuate de Prof. Alexei Zolotov şi Dr. Vladimir Azbazha în jurul evenimentelor petrecute la 20 septembrie 1977, la Petrozavodsk.

Savanţii sovietici speră că în curînd vor avea loc contacte directe între pămînteni şi fiinţe inteligente din alte lumi.

ANGLIA - Londra

La data de 18 ianuarie 1979 a avut loc o dezbatere la Camera Lorzilor în jurul temei OZN.

Earl of Clancarty (cunoscut şi sub numele de Brinsley le Poer Trench), autor a unor lucrări remarcabile din domeniul OZN, a sugerat reprezentanţilor din Camera Lorzilor să voteze un program de cercetare ştiinţific a fenomenului OZN care să fie finanţat şi susţinut de statul britanic.

Datorită voturilor insuficiente programul nu poate fi pus în aplicare în acest an.

Organizaţiile BUFORA (British UFO Research Association) şi CONTACT INTERNATIONAL au anunţat că în zilele de 26 şi 27 august 1979 va avea loc la Londra, la sediul Grand Metropolitan Hotels, "Primul Congres Internaţional de UFO-logie". Printre invitaţi se află şi reputatul cercetător OZN: Dr. J.Allen Hynek.

S.U.A. - New York

Televiziunea amaricană a prezentat în cadrul emisiunii "Bună dinineaţa, America !" filmul executat de un reporter Neozeelandez, pe nume Quentin Fogarty. Filmul executat în noaptea de 30-31 dec. 1978 prezintă un OZN survolînd spaţiul aerin terestru. Cele 23.000 de clişee ale filmului au produs o mare animaţie în rîndul savanţilor american.

Un grup de oameni de ştiinţă au cerut preşedintelui Jimmy Carter constituirea unei comisii de cercetare guvernamentală în vederea stabilirii autenticităţii filmului prezentat la televiziunea americană. Pînă în prezent, Casa albă nu a răspuns solicitărilor savanţilor americani.

Gran - Canaria

La 21 martie 1979 sute de turişti au putut observa manevrele ciudate a două OZN-uri timp de aproape 20 de minute. Obiectele zburau cu o viteză de aproape 21000 Km/h. Culoarea obiectelor zburătoare neidentificate varia în timpul zborului de la galben spre verde.

1. Acest obiect a evoluat, la 1 iunie 1967, deasupra localității San José de Valderas, de lîngă Madrid.

...și semnul de pe suprafața lui inferioară